

PLAGUES

La pesta del porc senglar

La natura té les seves coses i és menys espavilada del que diuen. En poc temps gallines, vaques i porcs de la fauna catalana han patit greus malalties que cap gallina, vaca o porc s'ha sabut curar.

Aquesta inconsistència sanitària animal, efecta de ple als humans tant dependents del porc econòmicament com en la seva basant social. Ara mateix, una mala pesta ha infectat als senglars, els tercers immigrants arribats a Catalunya en els darrers anys, que està afectant una baixada del PIB nacional capaç de provocar la ruïna del sector agroalimentari a Espanya i Catalunya. De l'origen de la pesta, millor ni parlar-ne, d'un entrepà de mortadel·la a una falla del gran centre de investigació animal.

La península hispana és terra de porcs. De no ser tant afortunada en l'espècie porcina ni tant ruca en la subespècie humana, potser ens haguéssim dedicat a crear indústria, a facilitar tècniques innovadores i fomentar la intel·ligència encara que fos artificial, però no; tenint porcs, qui

es posa a pensar? Només cal engreixar-los diuen els patriarques i al final surt VOX.

Espanya ha seguit cantant l'orgull del porc ibèric i ara depenem de què a l'orient (aquella gent que menja gos i fideus) no ens tanqui la frontera i segueixi comprant el nostre embotit. Si ens tanquen el comerç, haurem de vendre la Sagrada Família per poder menjar.

Però no és només l'economia la que s'està ressentint de la pesta dels senglars, també es veu afectada la família. Les alegres famílies amants de la natura, el gaudir i la companyonia. Pares i mares que reben les jornades festives amb ganes de fer pinya, de compartir entre tots un pa amb tomàquet, papes que es carreguen un fill a l'esquena i mares que donen farinetes amb un somriure als llavis i paciència santa. Gent que surt a ensumar natura al costat d'una fàbrica de ciment i que tornen a casa eufòrics, sans, catalans.

El futur podria ser negre en qualsevol país, però Espanya té recursos per tot, també per les pestes porcines. L'exemple ens la dona l'empresa aragonesa Jorge Tres dies després d'anunciar la pesta, van acomiadar tres-cents treballadors de la seva fàbrica d'embotits. Allò que se'n diu aprofitar l'ocasió i ser el primer en demanar la subvenció.

- Si algú ens maltracta, va a la presó
- Uau, quina enveja